

Future Generation Art Prize 21 НОМІНАНТ

30.10.2010–9.1.2011 | www.pinchukartcentre.org

PinchukArtCentre

Передмова

Світ змінюється так швидко, як ніколи раніше. Встановлюється новий планетарний порядок, людство зіштовхується з нечуваними новими викликами. І будь-де ми можемо розраховувати на успіх лише за однієї умови: якщо будемо мислити принципово по-новому, по-іншому, «не так».

У світі сьогодні проходить Велика Інтелектуальна Революція. Якщо вона не переможе – людство може розраховувати не багато на що. Але в нього є кілька загонів спецпризначення, які мислять і діють по-новому, по-іншому, «не так». Вони штовхають нас вперед. І поруч з фізиками, біологами, лікарями і нанотехнологами – а десь і попереду них – це роблять і сучасні художники.

Сьогодні ви маєте змогу побачити, думаю, найцікавіший та найперспективніший їхній загін. Це – наймолодші з найкращих. Або найкращі з наймолодших. Ті, хто не знають обмежень ані в «можна», ані в «можу».

І ми будували премію саме на цьому ґрунті: жодних обмежень – крім вікових. Свобода. Рівність. Творча підтримка з боку найвидатніших художників сучасності – патронів премії.

Це премія для тих, хто не відокремлює арт від власного життя. Хто здатний і хоче творити – байдуже, чи є у нього диплом про освіту або визнання у академічних колах, чи все, що він має – тільки талант та бажання. Хто планує присвятити мистецтву решту свого шляху на цьому світі.

Я вірю в те, що головний приз отримає справді найкращий з них, і що Премія Future Generation Art Prize буде лише одним з перших визнань справді великого майбутнього майстра.

Я вірю, що ті з них, на кого призів не вистачить, також не зупиняться і підуть далі.

Я вірю, що всі вони не залишать нас у спокої і не дадуть нам лишатися такими, як раніше. Тому що це те ж саме, що лишатися у минулому.

ВІКТОР ПІНЧУК

Зіяд Антар

Фікрет Атай

Чао Фей

Керен Сіттер

Наталі Дюрберг

Саймон Фуджівара

Ніколас Глобо

Клеменс Холлерер

Руно Лагомарсіно

Сінтія Марчелле

Гарет Мур

Мірсеа Ніколае

Рубен Очоа

Вільфредо Пріето Гарсія

Катеріна Седа

Гідо ван дер Верве

Ніко Вашелларі

Йорінде Войхт

Артем Волокітін

Емілі Уорділл

Гектор Замора

ЗІЯД АНТАР нар. 1978 р. в м. Саїда, Ліван. Наразі він живе і працює в Парижі і Берліні. Після отримання ступеня з сільськогосподарського машинобудування в 2001, він почав працювати з фото і відео. В 2002 Антар зняв свій перший документальний фільм про французького фотографа Жан-Люка Мулена і з того часу зняв ще кілька документальних стрічок для арабської служби новин «al-Arabiya». Без відвертої політизованості, Антар часто досліджує світ, позначений війною та насиллям.

Зіяд Антар

В РАС Антар представить роботи *Terres de pomme de terre* разом з новою версією фільму, що вперше демонструватиметься у своєму початковому форматі – 16 мм.

Пластикова Саїда, 2008, з серії проекту Terres de pomme de terre, кольоровий друк, 40 x 40 см (зліва)
Без назви, долина Бекаа, Ліван, 2009, з серії проекту Terres de pomme de terre, кольоровий друк, 30 x 30 см (внизу)
Портрет Хатема Імама

Через кіно та фотографію Антар зображує Ліван сьогодення. Культурні, політичні та економічні зрушення займають центральне місце в його творчості, оголюючи порожнечу, що залишилася після недавньої війни. В *Terres de pomme de terre* Антар роздумує про глобалізовані економічні рухи, що визначають регіональну ідентичність через дослідження виробництва картоплі у Ливані у порівнянні з ситуацією в Європі. Він використовує візуальну мову, тісно пов'язану з документальним жанром, де в центрі не окремі особистості та їхні історії, а загальні теми, що дозволяє глядачеві подивитись на цю проблему в більш абстрактному ключі.

ФІКРЕТ АТАЙ нар. 1976 р. в Батмані, Туреччина. Він закінчив Fine Arts Faculty університету Dicle, Туреччина. Його відео-роботи показують короткі замальовки з життя його рідного Батмана, курдського міста поблизу кордону між Туреччиною та Іраком. Атай брав участь в Сіднейській Бієнале (2006), Стамбульській Бієнале (2007), Александрійській Бієнале (2009) та Ліонській Бієнале (2009).

В РАС Атай поєднує нові фотографії з трьома фільмами, які зображують культурні зсуви між двома поколіннями, що живуть у Батмані.

Старим тут місце, 2010, кольоровий друк, 80 x 120 (праворуч)
Courtesy of the artist and Galerie Chantal Crousel

Гоолл!!, 2009, кольорове відео, звук, 4 хв. (внизу)
Courtesy of the artist and Galerie Chantal Crousel

Портрет Франца Фішера

Фікрет Атай

Фільми Фікрета Атая зняті ручною відеокамерою, показують простий і чесний спосіб використання лише природного освітлення, події тісно пов'язані з життям Батману, курдського міста в Турції, що знаходиться біля кордону з Іраком. Центральною темою у відео- та фотороботах Атая постає ідея порожнечі – пустки існування на периферії турецької держави, повна відсутність майбутнього, ідеалів та ідентичності для молодих курдів. Його творчість стосується і метафізичної порожнечі, і політичної, економічної пустоти, яка пов'язана зі структурними проблемами курдської меншини.

ЧАО ФЕЙ нар. 1978 в м. Гуанжоу, Китай. Вона закінчила Guangzhou Academy of Fine Arts в 2001 р. і з того часу прославилася своїми мультимедійними інсталяціями та відео. Чао Фей визнана однією із ключових постатей нового покоління митців материкового Китаю. Вона живе і працює в Пекіні. Її роботи були представлені на Венеціанській Бієнале (2003, 2007), Шанхайській Бієнале (2004), Стамбульській Бієнале (2007) та Ліонській Бієнале (2007). Її новий проект ЮАНЬ-Місто (2008–) був представлений в Deutsche Guggenheim, Берлін. Чао Фей виграла 2006 Best Young Artist Award by CCAA (Chinese Contemporary Art Award) і стала фіналісткою Hugo Boss Prize 2010.

Чао Фей

Спеціально для РАС Чао Фей створює багатоскладову інсталяцію, вперше поєднуючи разом різноманітні виміри своєї творчості. Реальний фізичний світ представлений відеодокументацією, скульптурою, освітленням, меблями та предметами повсякденного вжитку. Це дає можливість відвідувачу отримати власний досвід зв'язку з он-лайн екзистенцією.

ЮАНЬ-Місто, 2009, Second Life
Courtesy of RMB City © 2010
Портрет Вотау Йонеда © 2009

Матриця творчості Чао Фей знаходиться в Другому Житті, цифровій реальності, де користувачі/гравці створюють своїх віртуальних двійників. Фей побудувала на цьому свій власний світ і назвала його ЮАНЬ-Місто – мегаполіс, що постійно будується, – заснований на сучасному китайському місті. Світ Чао відображає ідеологію та мінливі соціальні структури у швидко змінюваному Китаї. Вона досліджує реальність (як соціальну ситуацію), якої вже не знайти в реальному світі (фізичний світ), але вона існує у її віртуальній копії. ЮАНЬ-Місто – це маніфест викликів нового покоління, як у суспільному, так і художньому сенсі. Чао створює платформу для творчого обміну та відкриттів, запрошуючи митецьку спільноту взяти активну участь у розвитку та переосмисленні он-лайн мистецтва і культури.

КЕРЕН СІТТЕР нар. 1977 р. в Тель-Авіві, Ізраїль. В 1997-1999 вона навчалася в Avni Institute в Тель-Авіві і протягом 2002-2004 в De Ateliers в Амстердамі. Вона живе і працює в Берліні, Німеччина. Вона отримала Baloise Art Prize Basel (2006) і Ars Viva Preis für Bildende Kunst des Kulturkreises der deutschen Wirtschaft, Берлін (2008). В 2009 вона отримала Absolut Art Award і була номінована на Preis der Nationalgalerie für junge Kunst Berlin. Її роботи були представлені на Венеціанській Бієнале (2009).

Керен Сіттер

В РАС Керен Сіттер презентує прем'єру свого нового фільму *Поганий поет*. Поєднуючи фільм разом з показом об'єктів, пов'язаних з проектом, вона відкриває новий вимір своєї творчості.

В останні роки Керен Сіттер зняла велику кількість фільмів, в яких використання (непослідовної) оповіді займає центральне місце. Вона постійно грає з уявленнями про реальність та вигадку, залучаючи непрофесійних акторів і часто використовуючи ручну відеокамеру. Її фільми деконструють сучасні принципи кінематографії, балансуючи між перформенсом, театром і кіно. Використання мови має найважливіше значення у її творчості і зазвичай слідує нереалістичній поетичній манері. Темі стосуються екзистенційних питань любові, ненависті та обставин життя людини загалом; це темні та подекуди комічні роздуми про суспільство сьогодення.

Поганий поет, цифрове відео, 10 хв.

НАТАЛІ ДЮРБЕРГ нар. в 1978 р. в Лисекілі, Швеція, та отримала ступінь магістра в Malmö Art Academy. Нині Д'юрберг та її партнер, Ганс Берг, живуть і працюють в Берліні, Німеччина. Її роботи були представлені на Венеціанській Бієнале (2009), вона мала виставки в Tate Modern, Лондон, Solomon R. Guggenheim Museum, Нью-Йорк, та Hamburger Bahnhof, Берлін. В 2010 і 2011 її роботи будуть представлені в Kestnergesellschaft, ГанOVER, Camden Arts Centre, Лондон та Walker Art Center, Мінеаполіс. Вона була удостоєна Carnegie Art Award, стипендії для молодих митців в 2008 та Silver Lion for a Promising Young Artist на Венеціанській Бієнале в 2009.

Наталі Дюрберг

Для РАС Дюрберг розробляє свіжий погляд на власні роботи, за рахунок надзвичайно індивідуальної комбінації трьох різних фільмів.

Я залишився один, 2008, змішана техніка, 182.2 x 201.9 x 93.3 см (зліва)
Courtesy Hadley Martin Fisher Collection, New York

Експеримент (Жадібність), 2009, пластилінова анімація, цифрове відео, 10:45 хв., музика Ганса Берга (внизу)
Courtesy Hadley Martin Fisher Collection, New York and Giò Marconi, Milan

Портрет Джуліана Елріха

Використовуючи пластилін для створення своїх ландшафтів, будівель та героїв, Наталі Дюрберг створює скульптурні інсталяції та лялькову анімацію. Фільми слідуєть за розповіддю, що завжди починається з ідилічної невинності, що перетворюється на темне винищення. Дюрберг досліджує людську природу і її «чарівні казки» розповідають про божевілля, страх, одержимість, пристрасть і насилля. Всі її фільми супроводжуються музикою, яку написав Ганс Берг.

САЙМОН ФУДЖІВАРА нар. 1982 р. у Великій Британії. Він вивчав архітектуру в Cambridge University та образотворче мистецтво в Städelschule в Франкфурті-на-Майні, Німеччина. Нині він живе і працює в Берліні. Його вибрані останні виставки включають Венеціанську Бієнале (2009), Бієнале в Сан-Пауло (2010) та Маніфеста 8 (2010). Він – щогорічний лауреат Cartier Award та Baloise Art Prize.

В РАС Фуджівара представляє розширену версію своєї останньої роботи, Ласкаво просимо в готель Munber, розробляючи новий рівень складності. Він виступатиме двічі впродовж виставки – у день відкриття та 10 грудня.

Ласкаво просимо в готель Munber, 2010, змішана техніка, розміри мінливі
Courtesy of the artist and Neue Alte Brücke, Frankfurt am Main

Саймон Фуджівара

Саймон Фуджівара збирає фізичні залишки крізь псевдонауковий процес археологічних, антропологічних та історичних досліджень. Ці сліди утворюють шаблон, модель, які відкривають потік оповідних можливостей, що переплітаються в процесі ідентифікації особистості, наслідком чого стає історія, яку розіграє сам Фуджівара. Його історії, які становлять центр його пізніших скульптурних робіт, сформовані стратегією підміни, створення героїв та анти-героїв, пов'язаних з його власною сексуальною ідентичністю. Роботи Фуджівари – це оповідні (і перформативні) скульптурні інсталяції, що функціонують самі по собі як пам'ять і як сліди комплексних досліджень ідентичності та культурної спадщини.

НИКОЛАС ГЛОБО нар. 1975 в Кейптауні, Південна Африка. Він закінчив Witswatersand Technikon, отримавши ступінь бакалавра технологій в 2002. В 2008 Хлобо мав персональні виставки в Level 2 Gallery в Tate Modern, Лондон, і в ICA в Бостоні, як частина серії Momentum. Як переможець Standard Bank Young Artist Award for Visual Art 2009, він мав турне персональної виставки у найбільших містах Південної Африки до серпня 2010. Він учасник Ліверпульської Бієнале 2010.

Ніколас Глобо

Представляючи 5 нових картин і монументальні скульптури в РАС, Глобо створює свій власний всесвіт, представляючи глядачам комплексну оповідь і унікальну візуальну мову своїх робіт.

Mondle umkhulise, 2009, гума, тканина, нейлон і метал, 800 x 125 x 105 см (змінна, вгорі)

Umphanda ongazaliyo, 2008, гума, внутрішня трубка, стрічка, застібка-блискавка, сталь, дерево і штукатурка 274 x 576.5 x 203 см (змінна, вгорі зліва і зліва)

Phalela mgame and Wanyus'msila, 2010, стрічка та гума на полотні, 180 x 240 см (у правому верхньому куті)

Глобо створює великомасштабні скульптури, використовуючи гуму як основний матеріал, зображуючи фалічні, внутрішні органи або сцени, що глибоко занурені у гей- та андеграунд культури. Його головні теми включають індустріалізацію, гендер та сексуальність. Строкаті стрічки, прострочені і протягнуті крізь гуму, звертаються до балансу між чоловічим і жіночим. Використавши рідну спадщину, культуру Кхоса, та поєднуючи її з мандрівкою у власну гомосексуальність, Глобо віднаходить свій шлях через стрімко мінливе суспільство, в якому традиційне та модерне, зазвичай, не поєднуються. Роботи Глобо балансують між прихованим та публічним у його скульптурній мові та крізь назви, що лишаються для нас таємницею, оскільки вони на мові Кхоса.

КЛЕМЕНС ХОЛЛЕРЕР нар. 1975 р. в Брук-ан-дер-Мур, Австрія. Після вивчення фотографії в Euregio College of Fine Art Photography в Кефермаркті, він вступив в аспірантуру HISK, the Higher Institute of Fine Arts в Антверпені (2006-2008). В HISK він захопився живописом, інсталяціями та скульптурами. Він живе і працює в м. Грац, Австрія. Його роботи були представлені на національному та міжнародному рівнях, включаючи виставки в Австралії, Новій Зеландії, США та багатьох місцях в Європі.

В РАС Холлерер створює спеціальну інсталяцію на місці, деконструюючи ситуацію, яку знайшов тут, оскільки його головна стратегія – повна реконструкція простору в арт-центрі.

Коли-небудь ми будемо передбачати перешкоди, 2010 (деталь), емаль по дереву, розміри мінливі (праворуч)
Courtesy of Gallery Winiarczyk, Vienna

Обмеження 12, 2010, емаль по дереву, розміри мінливі (внизу)
Courtesy of Gallery Winiarczyk, Vienna

Інсталяції Клемента Холлерера засновані на «знайдених ситуаціях», що стали дисфункціональними, на елементах, що тривожать функціональний міський простір і формують підґрунтя для стратегії Холлерера – особливий погляд на вигадану ситуацію в галереї. Він деконструє зовнішнє, щоб привнести його всередину, порушуючи простір галереї, перетворюючи сам простір на частину квазі-архітектурної інсталяції. Повсякчас реагуючи на простір галереї та використовуючи чітку схему кольору, Холлерер картографує простори, конструюючи їх через деконструкцію.

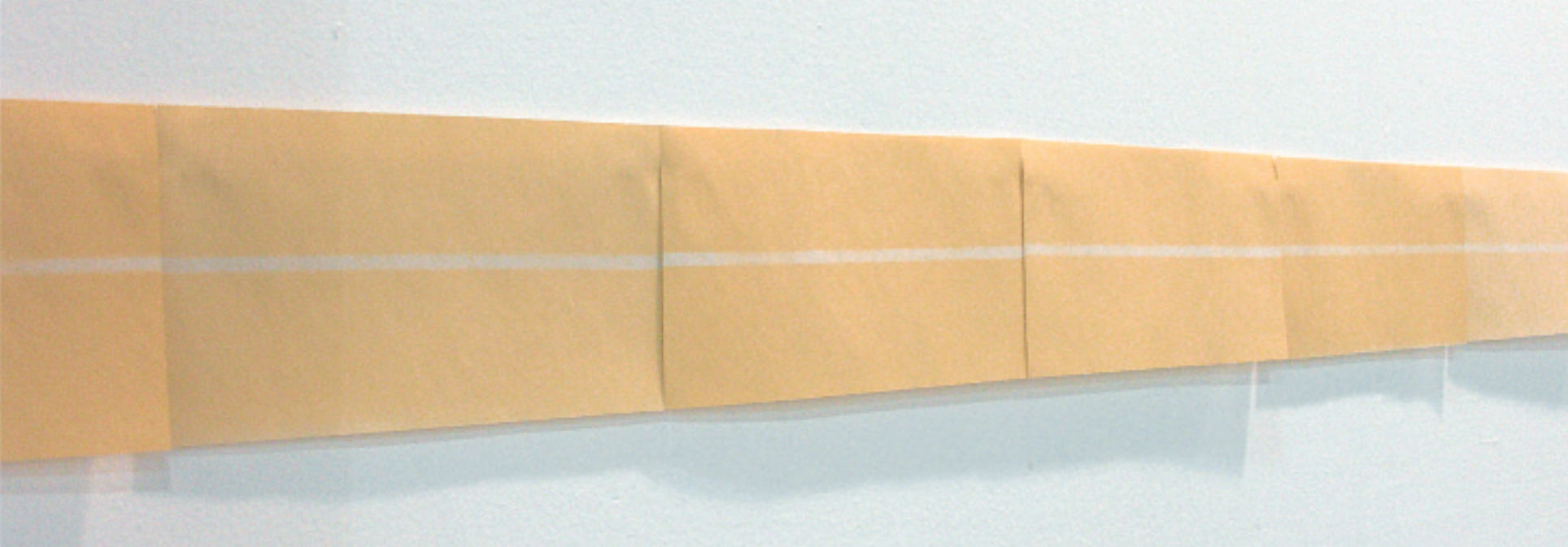

РУНО ЛАГОМАРСІНО нар. 1977 р. в Лунді, Швеція, і нині проживає в Мальме. Після вивчення мистецтва в Academy of Fine Art Valand, Гетеборг, та Malmö Art Academy, він отримав ступінь магістра образотворчого мистецтва в 2003. В 2006 Лагомарсіно отримав резиденцію IASPIS в Стамбулі та в 2007–2008 він брав участь Whitney Independent Study Program, Нью-Йорк.

Руно Лагомарсіно

В РАС Лагомарсіно представляє нову групу робіт, які досліджують тему Горизонту, розробляючи свою власну мистецьку позицію крізь поєднання філософського та історичного бекграунду.

Роботи Руно Лагомарсіно складаються з документальних елементів, що витворюють думки довкола нашого історичного, політичного та географічного контексту, який він самотужки постійно реконтекстуалізує. Його інтерес до Нового і Старого спричинений певним релятивізмом, який створює концептуальну оповідь, що дає йому змогу мистецького та філософського переосмислення історичних фактів. У своїй інсталяції для РАС Лагомарсіно поєднує різноманітні елементи, які всі стосуються однієї центральної теми, Горизонту: «Повернутися до Горизонту – це нагадати собі про факт, що ми не можемо створювати світи, ми не можемо уявляти краще майбутнє, ми не можемо створити «новий образ людини», допоки ми не дійдемо згоди з непогамовними потребами світу, який ми вже створили».

Casi Quasi Cinema, 2006, проєкція одного слайду, піна, стіл і дерев'яні підпори 122 x 100 cm, 5 x 42 cm (вгорі)

Горизонт (Малювання південного сонця), 2010, малювання сонця на газетному папері, серія з 90 малюнків, кожен 10 x 18 cm (посередині)
Courtesy of the artist and Elastic, Malmö

Las Casas – це не дім, 2008–2010, змішана техніка (крайній зліва)

Ми всі сміялися з Христофора Колумба, 2003, проєкція одного слайду на mdf, 45,5 x 25,5 x 42,5 cm (зліва)

Future Generation Art Prize

Виставкою робіт 21 митця, що увійшли до шорт-листа і представляють усі континенти і 19 різних країн, Future Generation Art Prize пропонує захопливий погляд на нове митецьке покоління. Неймовірна кількість заявок учасників – це наслідок бажання Віктора Пінчука створити першу глобальну мистецьку премію, засновану на підтримці видатних митців-патронів, шанованій раді, міжнародному журі та відбірковому комітеті.

Future Generation Art Prize – це світова премія сучасного мистецтва, спрямована на відкриття, визнання та довготривалу підтримку наступного покоління митців. Це важлива можливість для відкритої участі молодих митців у динамічному культурному розвитку суспільств у глобальній взаємодії. Премія підкреслює потужну підтримку провідних світових митців наступного покоління художників та майбутнього всього мистецтва. Їхнім внеском, їхньою роботою на різних адміністративних етапах та їхньою участю у виставці номінантів вони уособлюють особливу важливість мистецького спрямування премії.

Ми раді, що Андреас Гурскі, Дем'єн Хьорст, Джефф Кунс і Такаші Муракамі зголосилися бути патронами нового покоління, яке заявляє про себе. Для кожної виставки номінантів один із патронів премії зробить власний творчий внесок. Цього року, для першої виставки, Такаші Муракамі представить у РАС роботи, зроблені спеціально з цієї нагоди.

Головна Премія Future Generation Art Prize протягом цієї виставки буде присуджена міжнародним журі одному митцеві, який отримає суму у розмірі 100 тис. доларів США. Премія буде розділена на \$ 60 тис. готівкою і ще \$ 40 тис. інвестуватимуться у нові роботи. Таким чином, премія цілковито зрівнюється з відомими міжнародними арт-преміями. Великий грошовий фонд премії акцентує вагомість підтримки, наданої митцям. Спрямування частини премії на нові роботи підкреслює ідею інвестування в мистецький розвиток.

В рамках відбору переможця премії журі має можливість присудити додаткову нагороду – до п'яти Спеціальних Премій для підтримки молодих талантів. Премії не пов'язуються з фінансовою винагородою, проте поперед усього стануть підтримкою у подальшому розвитку митця – у вигляді перебування в різних мистецьких контекстах. До \$ 20 тис. може бути поділено на 5 Спеціальних премій.

Сенс цих нагород полягатиме в технічному та мистецькому ноу-хау, накопиченому в галузі створення та презентації робіт. Приміром, у формі перебування у студіях визнаних митців світу, відвідин галерей і музеїв або ділових візитів у компанії, що спеціалізуються на виробленні мистецтва. Приз глядацьких симпатій буде визначено Інтернет-голосуванням. Цей приз не матиме фінансового вираження і буде оголошений при завершенні виставки.

Після міжнародного представлення Премії в грудні 2009 в Нью-Йорку засновником Премії Віктором Пінчуком, членами ради, митцями-патронами та діячами світової арт-сцени, процедура подання заявок почалася по всьому світу в січні 2010 року і тривала 4 місяці. Всі митці у віці до 35 років могли подати свої роботи, без жодних обмежень стосовно гендеру, національності, раси чи мистецького рівня. Кожен митець мав можливість подати заявку через відкриту процедуру в Інтернеті. Додатково, більше ніж 100 кореспондентів, арт-експертів з усього світу назвали від 2 до 5 кандидатів. Цими експертами були куратори, митці, критики і викладачі арт-коледжів та академій. Відбірковий комітет, що складався з експертів сучасного мистецтва, розглянув заявки і відібрав 21 митця, які тепер представлені на виставці.

Ми раді представити цією виставкою першу глобальну арт-премію, яка дає митцям і суспільству цілісний погляд на постійні зміни культурного контексту в глобалізованому світі. Ми з вдячністю усвідомлюємо, що всі номіновані митці погодилися та зобов'язалися зробити нові групи робіт чи створити спеціальні інсталяції, які стануть виявом максимально індивідуального і найбільш сучасного художнього бачення.

ЕКХАРД ШНАЙДЕР

Future Generation Art Prize – це найкраща платформа для відкриття найсильніших митців до 35 років, які заявляють про себе. Немає кращого форуму, який би так професійно і щиро підтримував молодих митців та давав їм можливість створити нову роботу. Було неймовірно важко зробити остаточний вибір номінантів, враховуючи високий рівень надісланих робіт. Але я відчуваю – ми обрали деяких з найбільш талановитих митців, котрі працюють сьогодні по всьому світу. Я з нетерпінням чекаю виставки.

ДЖЕНС ХОФФМАНН, член Відбіркового комітету

Рівень заявок був дивовижним. На початку було непросто, з огляду на кількість потужних робіт. Проте в кінці стало можливим отримати дуже чітку картину. Я до сьогодні щасливий результатом. І я з захопленням чекаю на шоу номінантів і хто стане переможцем.

ПІТЕР ПАКЕШ, голова Відбіркового комітету

СІНТІЯ МАРЧЕЛЛЕ was born 1974 in Brazil. She graduated in fine arts from the Universidade Federal de Minas Gerais and lives and works in Belo Horizonte. Her work has been commissioned for significant group exhibitions including the Biennial de la Habana, Cuba (2006), Biennale de Lyon (2007), Panorama da Arte Brasileira in São Paulo (2007) and Madrid (2008). She was awarded the International Prize for Performance in Trento, Italy (2006), and the annual TrAIN artist in residency award at Gasworks, London (2009).

Сінтія Марчелле

Сінтія Марчелле робить фільми, фото та інсталяції. Її робота тісно пов'язана з перформенсом та використанням повторень як мистецької стратегії. Безкінечне повторення дій в її роботі – абсурдні та марні, допоки вони не потрапляють в геометричні форми, немов абстрактні маніфести. Маніфести Марчелле мають характер водночас політичний та економічний, вибухово відображаючи суспільну поведінку та суспільні структури.

Для РАС Марчелле об'єднує 3 фільми з трилогії, яку вона щойно закінчила. Найновіший з цих фільмів буде показано вперше саме в РАС.

475 Volver, 2009, кільцеве відео, 8:12 хв. (вгорі)
Courtesy of Box4, Galeria Vermelho, Sprovieri Gallery

Fonte 193, 2008, кільцеве відео, 12 хв. (внизу)
Courtesy of Box4, Galeria Vermelho, Sprovieri Gallery

Crusade, 2010, відео, 8:36 хв. (зліва)
Courtesy of Box4, Galeria Vermelho, Sprovieri Gallery

МІРСЕА НІКОЛАЕ нар. 1980 в Румунії. Він навчався в Університеті Бухаресту, де отримав ступінь зі студій європейської культури на літературному факультеті, захистивши роботу про споруду «Дім народу». Згодом він отримав ступінь магістра з антропології простору в Ion Mincu Institute for Architecture, Бухарест. Ніколае нині живе і працює в Бухаресті.

Мірсеа Ніколае

В РАС Мірсеа продовжує цю стратегію – він створить відображення політичної та соціальної історії Бухареста, відновивши 4 кіоски, що були побудовані між 1990 та 2000, поєднавши їх з новим фільмом.

25 скляних глобусів, 2009, 25 цеглин з 25 будинків, зруйнованих у Бухаресті, Румунія, після 2000 року, вміщені в 25 скляних глобусів, знайдених на закинутій скляній фабриці, вода, пластик, кожний 12 x ø 12 cm, матриця 190 x 190 cm (угорі праворуч)

Скляний глобус, 2009, цеглина з будинку, зруйнованого у Бухаресті, Румунія, після 2000 року, вміщений у скляний глобус, який був знайдений на закинутій скляній фабриці, знесеній заради побудови торговельного центру 12 x ø 12 cm (угорі)

Electroaparataj (Серп і молот), 2010, 30 банок з-під кока-коли на підлозі фабрики Electroaparataj в Бухаресті, тим часом як сам завод був знесений заради побудови торговельного центру (праворуч)

Привіт з Бухаресту, 2010 (внизу)

Мірсеа Ніколае зробив помітну кількість робіт, які досліджують економічну та суспільно-політичну структуру Бухареста крізь анонімне втручання у публічний простір. Він міркує про соціальні наслідки споживання, закони урбанії та продукцію архітектури. У своїх останніх роботах Мірсеа продовжує цю стратегію, проте досліджує урбаністичну ідентичність міста в постійних культурних і економічних зрушеннях, вносячи зовнішній публічний простір всередину музейної інституції.

ГАРЕТ МУР нар. 1975 в Матскуї, Канада. Він навчався в Ontario College of Art and Design, Торонто (1999–2000) та Emily Carr Institute, Ванкувер (2001–2004). Зараз він живе та працює в Берліні, Німеччина. Роботи Мура були представлені на національному та міжнародному рівні і були обрані для колекції Tate Modern в 2009 році.

Гарет Мур

Для РАС Мур з'єднає кілька давніших фрагментів з абсолютно новими роботами, що постійно розвивають відкриту оповідь його мистецтва.

Якщо ще не тут, то воно там на своєму шляху туди або ж на своєму шляху назад сюди, 2010, камінь, стілець, дерево і шкіра (зліва)

Його звати Голубшан, 2009-2010, фотографія торби фотографа, його принтер та ганчірка, що захищає його (4 x 6 цифровий друк), висушена трава з будинку мертвого поета, лінгам, соломинки для пиття, відремонтоване колесо Ньютона, дерев'яні затички для вух, опудало щура, фотографія муміфікованої руки Св. Франциска Ексавьє, рідина для невидимого письма, палаюча мотузка, різьблений дерев'яний ніс, поїдена термітами сторінка книги, взуття, картонна коробка, орнаментовані сторінки, футболка, розбита пляшка води, дерево, заглушка свічки, портретна фотографія, колесо Ньютона як туалетний поршень, листівки, олівець, листівка, поштова (якщо кому цікаво), супер проектор 8 з плівкою, касетний програвач з касетою, маска для обличчя з подрібненим папером, носовички, статуетка, квитанції, стул, і; один позбавлений кольору, форми, смаку, запаху, звуку і всього мислимого (внизу)

Впродовж своїх подорожей Гарет Мур збирає сліди свого фізичного шляху, своїх думок і вчинків. Кожен зі слідів, що формують ядро міфології в творчості Мура, несе приховану історію. Об'єкти, які він збирає, здаються підірваними за своєю природою, бо вони відмовляються бути об'єктами самі по собі, натомість стаючи ключовою частиною відкритої оповіді, яку витворює Мур.

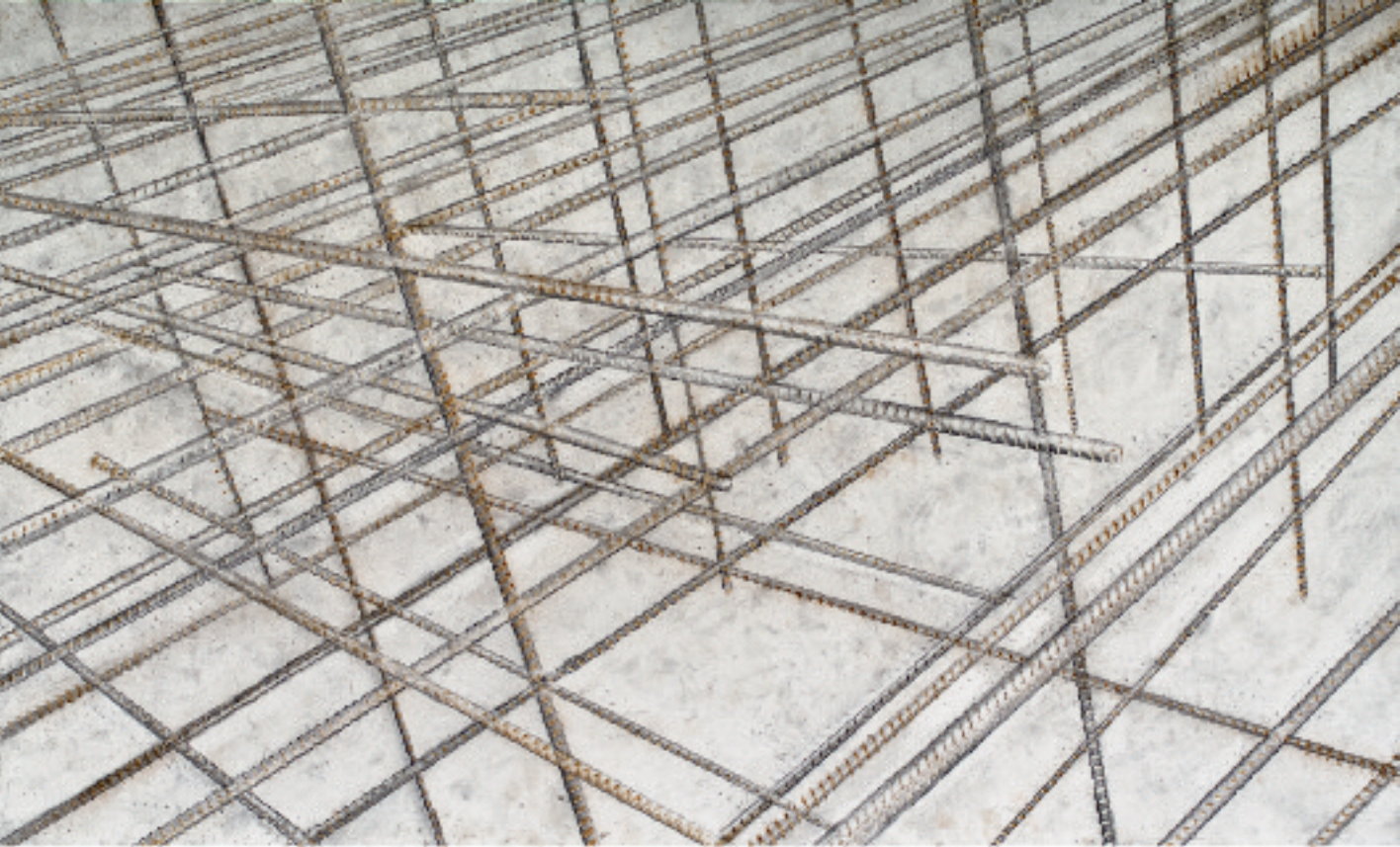

РУБЕН ОЧОА нар. 1974 р. в Оменсайді, Каліфорнія. Він навчався в Parsons School of Art and Design, Нью-Йорк, Otis College of Art and Design, Лос-Анджелес (BFA, 1997) і University of California, Ірвін (MFA, 2003). В даний час він живе та працює в Лос-Анджелесі. Роботи Очоа були включені в програму Каліфорнійської Бієнале в Orange County Museum of Art, Нью-Порт, і Бієнале Вітні в Whitney Museum of American Art (2008), Нью-Йорк. В 2005 він був нагороджений Creative Capital Grant за свій проєкт Fwy Wall Extraction, і в 2008 він отримав стипендію John Simon Guggenheim Memorial Foundation Fellowship.

Рубен Очоа

Поеднуючи нові ма-
люнки з двома новими
монументальними
скульптурними робо-
тами, Очоа створює спе-
ціальну групу робіт, що
радикально підривають
простір РАС.

Часом це трапляється, 2009,
інтalia з іржею та графіт на папері,
61 x 102 x 3.8 cm (вгорі)
Courtesy of Susanne Vielmetter Los Angeles
Проект, фото: Жан Огамі

Заземлення, 2010,
бетон, арматура і бруд,
213 x 274 x 92 cm (праворуч)
Courtesy of the artist and Susanne Vielmetter
Los Angeles Projects, фото: Роберт Ведемеєр

Геть від мене...я не на тобі!, 2009
(частини), бетонні плити, арматура, бруд
116 x 258 x 493 cm (внизу)
Courtesy of the artist and Susanne Vielmetter
Los Angeles Projects, commissioned by SITE
Santa Fe, фото: Білл Стенджел

Портрет Роберта Ведемеєра

Монументальні скульптурні вторгнення Рубена Очоа всередину галереї тематизують порушення простору. Вони залучають глядача, співпрацюючи з соціальними, політичними та економічними вимірами будівництва та розвитку міста, крізь використання грубих будматеріалів – метал, бетон і дерево. Очоа створює новий контекст і деконструє «реді-мейд матеріали», аби винайти скульптурну мову з виразним архітектурним наповненням. Його роботи постійно показують залученість до напруги між природним ландшафтом та забудованим середовищем.

ВІЛЬФРЕДО ПРИЕТО ГАРСІА нар. 1978 в Заза-дель-Медіо, в провінції Санті Спириту, Куба. Він закінчив Higher Institute of Visual Art у Гавані в 2002 році. На 8-й Бієнале в Гавані він був нагороджений ЮНЕСКО Prize for the Promotion of the Arts як учасник Galeria DUPP, об'єднання 14 митців. Його роботи були представлені на таких міжнародних заходах як Гаванська Бієнале (4 останні рази), Сінгапурська Бієнале та Венеціанська Бієнале (2007). Він живе і працює в Іспанії. Прието Гарсія був стипендіатом John Simon Guggenheim Fellow в 2006 році у Нью-Йорку. Нещодавно він був нагороджений Premio F в Буенос-Айресі та Cartier Foundation Award, з резиденцією в Gasworks, Лондон, у 2008 році.

Вільфредо Прието Гарсія

В РАС Прието Гарсія запрошує глядача в мандрівку відкриттів крізь простір, представляючи чотири поетичні роботи з відчутною підривною та гумористичною складовою.

Використовуючи абсурдність як стратегію для залучення глядача, Вільфредо Прието Гарсія розриває публічний простір чи галерею за посередництва об'єктів та втручання, що поєднують гумор із критичним розмислом про соціально-політичну реальність. Він відчужує об'єкти від їхньої первісної функції або природної форми, занурюючи їх в інший контекст або трансформуючи сам об'єкт з поетичного мінімалістичного погляду. До всього Прието Гарсія використовує гумор як мистецьку стратегію, створюючи світлі образи, оскільки вони веселі чи абсурдні і наповнені смислами – як нищівний погляд на сучасну політику.

Без назви (Горошинка і світ), 2002
горошинка та чорнило (вгорі зліва)

Політично коректний, 2009,
кавун (вгорі праворуч)

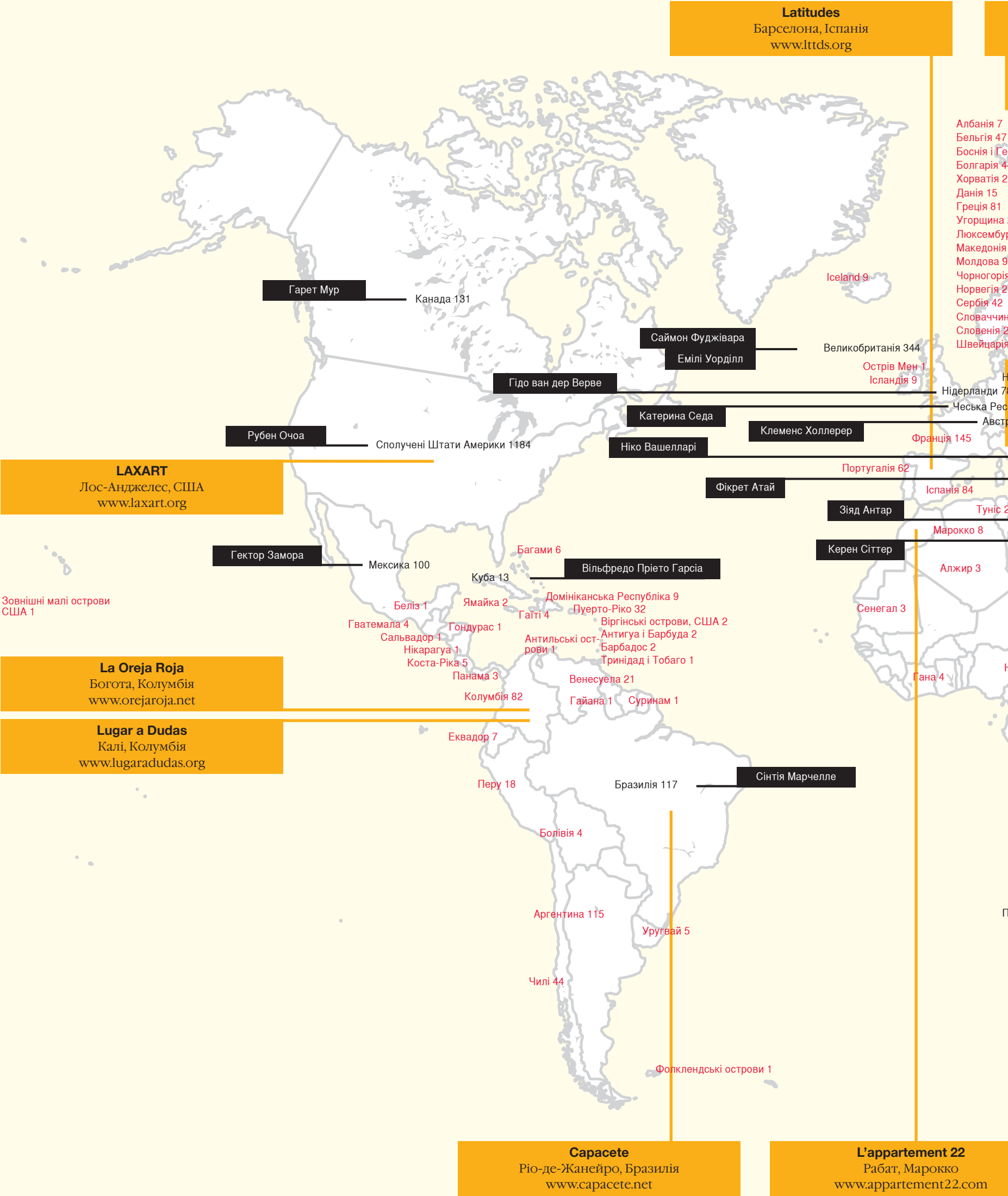
Свята вода, 2009,
свята вода (посередині)

Мастило, мило і банан, 2006
мастило, мило і банан (зліва)

Портрет Валері Беннетт

Заявки на Future Generation Art Prize

Всього заявок: Індивідуальних: 5919 | Колективних: 162 | Разом: 6081
Стать: Чоловіки: 53.08% | Жінки: 46.92%
Вік: 18–20: 2.37% | 21–25: 17.07% | 26–30: 38.94% | 31–35: 41.62%
Всього країн походження: 135

Партнерські платформи

Via Farini
Мілан, Італія
www.viafarini.org

BAIBAKOV art projects
Москва, Росія
www.baibakovartprojects.com

ArtHub
Шанхай, Китай
www.arthubasia.org

Gallery LOOP
Сеул, Південна Корея
www.galleryloop.com

Para/Site
ГОНКОИГ
www.para-site.org.hk

San Art
Хo Ши Мін Сіті, В'єтнам
www.san-art.org

Artis – Contemporary Israeli Art Fund
Нью-Йорк, США / Тель-Авив, Израїль
www.artisrael.org

KHOJ International Artist's Association
Нью-Делі, Індія
www.khojworkshop.org

Gertrude Contemporary Art Spaces
Мельбурн, Австралія
www.gertrude.org.au

КАТЕРИНА СЕДА нар. 1977 р. в Брно, Чехія. Вона навчалася в Академії образотворчого мистецтва в Празі та Школі прикладного мистецтва в Брно. Її проекти зазвичай відбуваються в районі, де вона проживає (в селі або на околиці міста). Седра брала участь у чисельних персональних і групових виставках, включаючи Берлінську Бієнале (2008) та Ліонську Бієнале (2009) та ін.

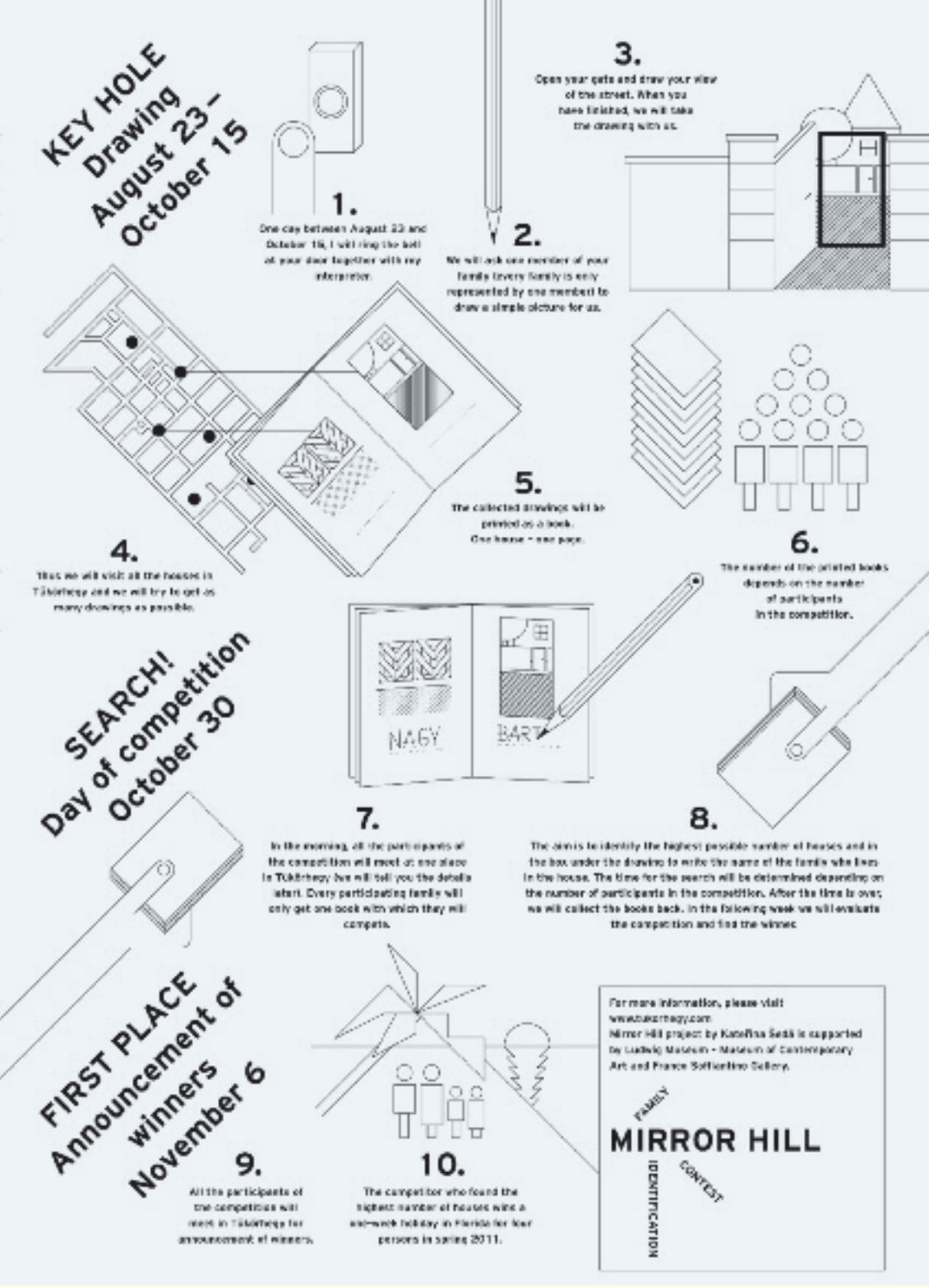
В РАС Седра представляє свій новий проект Па-горб дзеркал, до якого вона залучила громаду Т коєrhegy, новий квар-тал у місті Тоєгоєkbalint, в 15 км. від Будапешта. Її проект досліджує нову міську структуру і як вона впливає на меш-канців їхнє сприйняття і досвід.

Пагорб дзеркал (підручник змагання), офсетний друк на папері, 29.7 x 21 cm, графічний дизайн Адама Махачека та Се-бастьяна Бохнера (праворуч) Courtesy of the artist and Franco Soffiantino Gallery

Der Geist von Uhyst, 2009, змішана техніка, розміри мінливі (внизу зліва та посередині)

Furt Dokola, 2008, змішана техніка, ø 10 m (внизу праворуч)

Катерина Седра

Мінливе суспільство, що втрачає свою первісну ідентичність, або нова архітектура, яка відчужує своїх власних жителів, саме ці речі захоплюють Катеріну Шеду, спонукаючи до створення «соціальних ігор», які постають мистецькими проектами, що вивчають мікро-соціум, залучаючи його учасників. Це значить, що її зацікавленість не обмежується мистецькими процесами, але вона прагне задіяти саме суспільство, активно використовуючи соціальні моделі, окремих індивідів або громади. Після завершення гри, переосмислення документації «соціальної гри» стає роботою, через яку Седра створює динамічну інсталяцію.

ГІДО ВАН ДЕР ВЕРВЕ нар. 1977 в Папендрехті, Голландія. Він виростав, граючи класичну музику, проте після навчання музиці, промислового дизайну, класичній археології та російській мові, він вступив в Gerrit Rietveld Academie, Амстердам, щоб вивчати аудіовізуальні мистецтва. Ван дер Верве живе і працює в Хассі, Фінляндія, та Амстердамі, Голландія. Він був резидентом в International Studio та Curatorial Program, Нью-Йорк. В 2005 він був номінований на Prix de Rome, в 2008 він отримав грант від F.C.A., Нью-Йорк, і в 2010 отримав Prix International d'Art Contemporain від Foundation Prince Pierre de Monaco.

Гідо ван дер Верве

В РАС Гідо ван дер Верве поєднує три фільми, включно з новим – Номер 12, комплексна робота, що комбінує різні провідні теми його творчості.

Гідо ван дер Верве – митець, кінематографіст, музикант і композитор, що звертається повсякчас до головних тем життя. У своїх фільмах він використовує візуальну мову, занурену у відчуття піднесеного, і його музика акомпанує образам меланхолійним настроєм. Уся композиція нагадує нам про романтичний період у мистецтві з його захопленням безкінечністю, що відкривається, коли зустрічаєшся з природою. Друга тема у творчості Гідо ван дер Верве знаходиться у прямій конфронтації з думкою. Незліченні можливості математики (і, отже, музики і шахів) настільки широкі, що ідея сама по собі робить час нічим і показує нікчемність людини. Творчість ван дер Верве стає досвідом споглядання, в якому ідеї самотності і утопічних відкриттів завжди посідають центральне місце.

Все буде добре,
Ботнічна затока, 2007, 16 мм відео в HD, 10:10 хв. (вгорі)
Фото: Бен Джерартс

День, коли я не обернувся зі світом
Географічний північний Полюс, 2007, По кадрові фотографії для відео HD, 8:40 хв. (посередині праворуч)
Фото: Бен Джерартс

Гамбіт короля прийнято, Число зірок на небі
І чому фортепіано не може грати Або чекаючи на землетрус, Шаховий клуб Маршала,
Гора Сент-Хеленс і Сан-Андреас, США, 2009, 4k відео, 40 min (зліва і посередині зліва)
Фото: Бен Джерартс

НІКО ВАШЕЛЛАРІ нар. 1976 у Вітторіо-Венето, Італія. Він працює з різноманітними медіа – перформенс, скульптура, відео, звук і колаж. Роботи Вачелларі брали участь у престижних виставках, зокрема Венеціанській Бієнале (2007), де йому була присуджена Премія за Італійське мистецтво, Маніфесті (2008) та Римській Квадрієннале (2008). У 2010 році він також представив перформенс в Інституті Марини Абрамович.

Для РАС Вашелларі створить 2 нові роботи, включно з новим перформенсом у день відкриття. Він поєднає це з Гімном, розробленою інсталяцією, що об'єднає складну розмаїтість тем його творчості.

Гімн, 2008, відеопроекція на розбиті дзеркала та дерево, 12 колонок, 36 аудіо-треків. Інсталяція на Маніфесті 7, Принципова надія, куратор Адам Будақ, колишня тютюнова фабрика, Роверето.

Ніко Вашелларі

Будучи водночас музикантом і митцем, Ніко Вашелларі поєднає свої скульптурні інсталяції зі звуковим перформенсом. Через свої перформенси він досліджує зв'язок між глядачем, простором та дією. Він звертається до культових героїв, пов'язаних з музикою, з котрими він співпрацює або на котрих він реагує у власних роботах. Натхненний захопленням ритуалами, спіритизмом та культом, він розмірковує над знищенням як рушійною силою створення речей. Це приводить його до ідеї картографування простору, енергії, звуків та природи – всі вони займають центральне місце у його творчості. Для РАС Вашелларі створить нову роботу і новий перформенс, який представить у день відкриття.

Йорінде Войхт

Ботанічний код (Jardín botánico del Bosque de Chapultepec, Mexico DF, Mexico), 2010, 23 алюмінієві стрижні, промислові фарби, чорнила та фіксатор, 300 cm x ø міні-ливі (35 mm, 25 mm, 12 mm) (праворуч)

Territorium, Öl, Wasser, Elektrizität / Kontinentalgrenze, 2010, чорнила та олівець на папері, 114.5 x 226 cm (крайній праворуч)

Große Melodie / Horizont (Melodie, Zäsur, Himmelsrichtung / Territorium, Zentrum, Wasser, Airport; Konstruktion, Dekonstruktion; N, S, O, W; Position [identisch] Zentrum; Kontinentalgrenze, mögliche Farben des Horizonts), 2010, чорнила та олівець на папері, 202 x 300 cm (внизу)

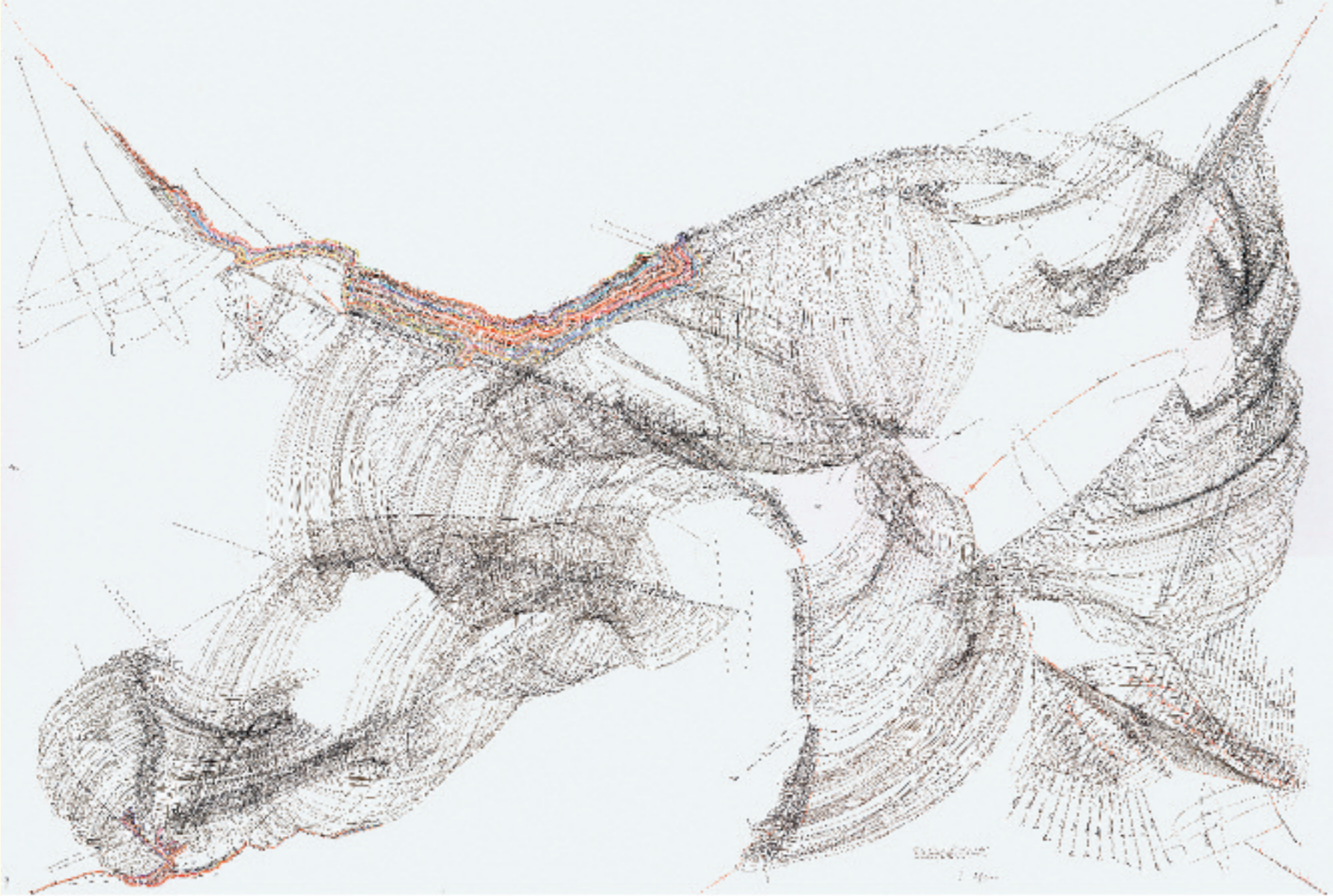
Портрет Йорга Райхарта

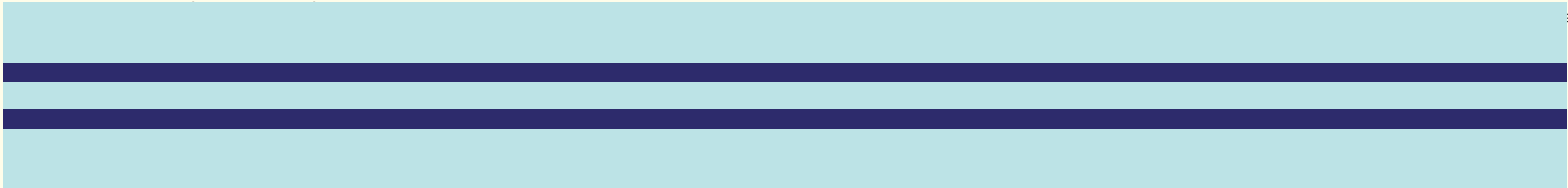
ЙОРИНДЕ ВОЙХТ нар. 1977 у Франкфурті-на-Майні, Німеччина. Вона закінчила Multimedia Studies з проф. Моебусом в UdK Берлін (1999–2000), Visual Art Studies в Royal College of Art, Лондон (2001), Visual Culture Studies з проф. Сівердінгом в UdK Berlin (2003), а також Visual Culture Studies, Photography з проф. Сівердінгом в UdK Berlin (2001–2004). Вона отримала Bosch Rexroth Prize, Otto Dix Prize, Gera та резидентську програму В. Н. Watermill Foundation, Нью-Йорк. Зараз вона живе і працює в Берліні.

Войхт витворює сміливу нову групу малюнків для РАС, включаючи спеціально створений Ботанічний код Києва.

Йорінде Войхт розробила наукову системи догматичних обмежень, що формують сітку її малюнків. Кожна серія малюнків слідує за тими самими обмеженнями. Її концептуальні роботи тісно пов’язані з граматичними структурами мови та нотними знаками. Використовуючи науковий підхід і точність, Войхт досліджує малюнок. Її робота розкриває динамічні структури, які можна віднайти скрізь, в нашому тілі, у соціальних, політичних і архітектурних структурах, в нашому фізичному досвіді. Для своїх ботанічних садових робіт вона використовує стратегію об’єктивації її суб’єктивного досвіду, відтворюючи це крізь фіксовану систему реєстрації та оцінки.

Future Generation Art Prize

Церемонія нагородження 10.12.2010 Київ, Україна

МІЖНАРОДНЕ ЖУРІ прибуде до Києва, щоб присудити головну премію (\$100 000) і п'ять спеціальних премій:

АЙ ВЕЙВЕЙ (Китай) – провідний китайський митець і співзасновник митецької групи «Stars», першого китайського авангарду

ДАНІЕЛЬ БІРНБАУМ (Швеція) – директор Städelshule Art Academy, Франкфурт-на-Майні, директор Венеціанської бієнале 2009;
з листопада 2010 директор Moderna Museet, Стокгольм

ОКВУІ ЕНВЕЦОР (Нігерія) – директор Documenta XI; колишній декан академічного напрямку та старший віце-президент Art Institute в Сан-Франциско

ЮКО ХАСЕГАВА (Японія) – головний куратор Museum of Contemporary Art у Tokyo (MOT); колишній головний куратор 21st Century Museum of Contemporary Art, Каназава

ІВО МЕСКВІТА (Бразилія) – головний куратор Pinacoteca do Estado в Сан-Паулу; куратор бієнале в Сан-Паулу, 2008

ЕКХАРД ШНАЙДЕР (Німеччина) – генеральний директор PinchukArtCentre, колишній директор Kunsthaus Bregenz

РОБЕРТ СТОРР (США). декан Yale University School of Art; директор Венеціанської бієнале 2007

РАДА

ВІКТОР ПІНЧУК – голова

РИЧАРД АРМСТРОНГ – директор Solomon R. Guggenheim Foundation and Museum, Нью-Йорк (США)

ЕЛІ БРОД – засновник, The Broad Foundations (США)

АНДРЕАС ГУРСКИ – митець-патрон (Німеччина)

ДЕМЬЄН НЬОРСТ – митець-патрон (Велика Британія)

ДАКІС ЙОАННУ – президент, DESTE Foundation for Contemporary Art (Греція)

СЕР ЕЛТОН ДЖОН – засновник, Elton John AIDS Foundation and Sir Elton John Photography Collection (Велика Британія)

ДЖЕФФ КУНС – митець-патрон (США)

ГЛЕНН Д. ЛОУРІ – директор, The Museum of Modern Art, Нью-Йорк (США)

ТАКАШІ МУРАКАМІ – митець-патрон (Японія)

АЛЬФРЕД ПАКЕМА – директор, Musee National d'Art Moderne/Centre Pompidou (Франція)

МІУЧЧА ПРАДА – президент, Fondazione Prada (Італія)

СЕР НІКОЛАС СІРОТА – директор, Tate (Велика Британія)

ВІДБІРКОВИЙ КОМІТЕТ

БЙОРН ГЕЛЬДХОФ, арт-менеджер PinchukArtCentre (Київ, Україна). *Подання Екхарда Шнайдера.*

ДЖЕНС ХОФМАНН, директор CCA Wattis Institute for Contemporary Art Сан-Франциско та співкуратор 12-ї Міжнародної бієнале в Стамбулі 2011 року (Сан-Франциско, США). *Подання Оквуї Енвезора.*

РАНЖІТ ХОСКОТЕ, фахівець з теорії культури та незалежний куратор (Бомбей, Індія). *Подання Юко Хасегави.*

ЧАРЛЬЗ МЕРВЕЗЕР, директор Institute of Contemporary Art (Сінгапур). *Подання Аї Вейвея.*

ПІТЕР ПАКЕШ, керівник Universalmuseum Joanneum, Kunsthaus Graz (Грац, Австрія). *Подання Роберта Сторра.*

КІМ ВЕСТ, арт-критик і перекладач; редактор журналів SITE та OEI; викладач теорії мистецтва в Konstfack, University College of Arts, факультет прикладного мистецтва та дизайну (Стокгольм, Швеція). *Подання Даніеля Бірнбаума.*

КАРЛА ЗАККАНІНІ, художниця, письменниця-фрілансер і незалежний куратор (Сан-Паулу, Бразилія). *Подання Іво Мескіта.*

АРТЕМ ВОЛОКІТІН нар. 1981 в м. Чугуєві, Харківська обл., Україна. Він закінчив Харківську державну академію дизайну і мистецтв. У 2009 році отримав першу Премію PinchukArtCentre. Зараз він живе і працює у Харкові.

Артем Волокітін

В РАС Волокітін представляє нову серію картин, в яких вивчає центральні теми своєї творчості – тіло і порожнечу.

Пам'ятник 8, 2010, полотно, олія, 284 x 167 см (зліва)
Пам'ятник, 2010, полотно, олія, 180 x 135 см (крайній зліва)
Сімейний портрет, 2010, полотно, олія 110 x 365 см (внизу)

Артем Волокітін – повнокровний художник, котрий досліджує тіло як фізичну присутність на полотні. Його живописна техніка немов витворює світло крізь фарбу. Його творчість постає дослідженням людського тіла як монументального і духовного героя. Волокітін від’єднує своїх персонажів від реальності, розташовуючи їх у пустці. Порожнеча фону підкреслює відсутність контексту і поглиблює напруженість між пусткою та тілесністю, вкладаючи відчуття піднесеного в плоть.

ЕМІЛІ УОРДІЛЛ нар. 1977 в Рагбі, Велика Британія, і сьогодні живе і працює в Лондоні. Роботи Уорділл були широко представлені як у Британії, так і закордоном. Вона старший викладач в Central Saint Martins College of Art. В 2006 році Уорділл брала участь в Art Now Lightbox programme в Tate Britain. Її фільми також демонструвалися на міжнародних кінофестивалях, включно з Oberhausen, Нью-Йоркським кінофестивалем та Лондонським кінофестивалем. Найбільш масштабна на сьогодні виставка робіт Уорділл – windows broken, break, broke together – відкрилася в de Appel, Амстердам, в 2010.

Емілі Уорділл

Уорділл здійснила радикальний вибір – показати в РАС ескізи незавершеного кінопроекту, вперше представляючи створення роботи перед глядачами. Вона поєднує це з найновішою роботою – Хранителі гри без гри.

Хранителі гри без гри, 2009
кадри зйомок, фото: Поллі Брейден
Courtesy of the artist, Fortescue Avenue/
Jonathan Viner, Standard (Oslo) and
Altman Siegal Gallery

Workshops towards the Feature Film Full Firearms, кадри з фільму, робота триває (внизу)

Емілі Уорділл має особливий інтерес до історичних джерел, філософських текстів та історії театру. Ці елементи впливають на її кінороботи, що використовують візуальну мову, як засіб рефлексування над кінематографічними системами, що додає додаткових смислів її оповіді. Уорділл міркує про образ як невіддільний від його звукового ряду, використовуючи звук як антипод образу. Вона досліджує своїх героїв у особливих соціальних моделях, аналізуючи соціальні ігри та взаємодії. Її фільми розкривають мовні системи, переплетені з політичними системами, а також постійний захист, що кожний індивід виставляє, взаємодіючи з іншими. Уорділл проводить психологічне розслідування того, як людська природа у «суспільстві ризику» створює ілюзії, що починають сприйматися як реальність.

ГЕКТОР ЗАМОРА нар. в 1974 в Мехіко, де навчався графічному дизайну в UAM-X. Зараз він живе і працює в Сан-Пауло, Бразилія. Його роботи були представлені на Бієнале в Сан-Пауло (2006), Бієнале в Бузан, Південна Корея (2006), Encuentro Internacional Medellin, Колумбія (2007), Гаванській Бієнале, Куба (2007) та Венеціанській Бієнале (2009).

Гектор Замора

Замора представляє особливий проект – побудова великого човна всередині РАС, роздумуючи над ідеологічними структурами і суспільством.

Unidad Habitacional, 2005, інсталяція, view La Casa Encendida, Мадрид (зліва)
Delirio Atopico, 2009, Банани, інсталяція, view Exposición Lugares Comunes, Богота (внизу зліва)
Paracaidista, Av. Revolucion 1608 bis. 2004, 2004, метал, дерево та асфальт, картон, 72 квадратних метри, інсталяція view Museo de Arte Carrillo Gil, Мехіко (внизу праворуч)
Фото: Фернандо Меделлін

Піднести ідеологічну систему до абсолютно вивільненої форми – напрочуд рідкісний успішний експеримент, як і система сама по собі пристосовується до реальності, втрачає свою чистоту або зупиняє свій ріст. Роздуми над цими ідеологічними структурами, що мають історичне, соціальне, політичне або культурне походження – центральна тема скульптурних інсталяцій Гектора Замори. В РАС Замора представляє човен, який не буде завершений, допоки фізичний простір, де почалося будівництво, не виявиться замалим. Він міркує про колишню політичну модель соціалізму і знаки, які вона залишила на суспільстві. Проте робота сягає за рамки цього, оскільки човен як такий має багатовимірну символічну і іконографічну традицію, яка виходить за межі різних культурних ідентичностей.

План поверхів

Future Generation Art Prize

РАС – Освітня програма

Освіта – це основа діяльності РАС. Вона слугує платформою для постійних дискусій та обміну поглядами між суспільством та мистецтвом. Регулярно проводяться лекції, дискусії, круглі столи і семінари з митцями, художніми критиками, філософами та представниками різних дисциплін.

Екскурсії РАС

РАС пропонує щоденно дві екскурсії для відвідувачів у супроводі спеціально підготовлених гідів. Кожен гід вільно володіє принаймні однією іноземною мовою. Додатково пропонуються постійні екскурсії, організовані для учнів та студентів зі шкіл та університетів України у супроводі гідів РАС.
Вівторок – П’ятниця о 17:00 та 19:00, Субота – Неділя о 14:00 та 17:00

Суботні бесіди у РАС

Щосуботи о 14.00, у РАС відбувається обговорення однієї з робіт виставки біля неї, в якому беруть участь представник РАС і відомий гість, що представляє одну з культурних сфер (література, галереї, діячі телебачення і т.п.).

Неділі для родини в РАС

Щотижня у неділю РАС запрошує родини до відео-лаунжу. Діти будуть створювати власні роботи, натхненні враженнями від виставки; будуть проводитись короткі екскурсії по окремих частинах виставки.

Публічне обговорення в РАС

РАС організує публічні дискусії зі спеціальної проблеми з різних культурних галузей. Братимуть участь гості, пов’язані з культурною діяльністю, і кожного разу запрошується публіка до відкритої дискусії.
Публічна дискусія 7 листопада присвячена темі: «Мрії, які зберегти: минуле і майбутнє української культури в контексті ідеології, традиції та революції».

Літературна програма РАС

РАС організовує літературні вечори – читання вибраних митцями-номінантами текстів перед їхніми роботами.
Куратор Олександр Михед

РАС спілкується з регіонами

РАС запрошує до співпраці регіональних партнерів – митців з Харкова та Одеси для художнього представлення їхніх робіт.
Про дати буде поінформовано на вебсайті www.pinchukartcentre.org

Платформа РАС

РАС з’єднує дві партнерських інституції в рамках FGAP з українськими митцями. Презентації і дискусії.
Про дати буде поінформовано на вебсайті www.pinchukartcentre.org

Інфоцентр РАС

Інфоцентр надає інформацію про виставки, митців та програму. Пропонуються інтерв’ю митців, монографії, публікації преси, репродукції творів, інтерактивне обладнання і короткі фільми про митців, які беруть участь у виставці. Він розташований на другому поверсі і обладнаний 8 комп’ютерами та відео-екраном, що доступні всім відвідувачам.

Книгарня РАС

Книгарня Taschen в РАС пропонує широкий вибір видань з міжнародного мистецтва і культури, включаючи історію мистецтва, архітектури, а також каталоги митців.

Освітня програма РАС Майбутні суботні зустрічі, початок о 14:00				
30. 10. 2010	Ніколас Глобо	Чао Фей	Саймон Фуджівара	Бйорн Гельдхоф
06. 11. 2010	Мірсеа Ніколае	Артем Волокітін		Євген Солонін
13. 11. 2010	Йорінде Войхт	Гарет Мур	Рубен Очоа	Екхард Шнайдер
20. 11. 2010	Наталі Дюрберг	Катерина Седа	Емілі Уорділл	Олександр Михед
27. 11. 2010	Гектор Замора	Клеменс Холлерер		Бйорн Гельдхоф
04. 12. 2010	Зіяд Антар	Вільфредо Пріето Гарсія		Денис Казван
11. 12. 2010	Такаші Муракамі			Екхард Шнайдер
18. 12. 2010	Гідо ван дер Верве	Керен Сіттер		Олександр Михед
25. 12. 2010	Руно Лаґомарсіно	Ніко Вашеллари		Євген Солонін
08. 01. 2011	Фікрет Атай	Сінтія Марчелле		Денис Казван

Фонд Віктора Пінчука

Фонд Віктора Пінчука – це міжнародний, приватний і неполітичний благодійний фонд, заснований в Україні. Він був заснований в 2006 році бізнесменом і громадським діячем Віктором Пінчуком. Його мета – надати новим поколінням можливість стати творцями майбутніх змін. Для реалізації цього розробляються проекти і формується партнерство як в Україні, так і поза її межами. Фонд інвестує три основних напрямки:

- інвестиції в людину, щоб примножити людський капітал;
- інвестиції в суспільство, щоб підвищити соціальну відповідальність;
- інвестиції у світ, щоб сприяти інтегрованості світу.

Проекти Фонду Віктора Пінчука включають, серед іншого, мережу центрів для новонароджених «Колиска надії», найбільшу приватну стипендіальну програму в Україні «Завтра. UA», центр сучасного мистецтва PinchukArtCentre і міжнародну мережу YES (Ялтинська європейська стратегія) з підтримки євроінтеграційних прагнень України. Фонд є членом Європейського центру фондів та Українського форуму грантодавців. Він співпрацює з Глобальною ініціативою Клінтона, інституцією Брукінгз, Інститутом міжнародної економіки Петерсена та іншими неурядовими організаціями.

www.pinchukfund.org

The PinchukArtCentre

The PinchukArtCentre – це найбільший і найдинамічніший приватний центр сучасного мистецтва у Центральній та Східній Європі. Його метою є підтримка художньої освіти, мистецької творчості та поціновування в Україні.

PinchukArtCentre – це провідна міжнародна інституція мистецтва XXI століття. Він надає постійну підтримку культурному розвитку та вивільненню українського мистецтва та суспільства; він робить суттєвий внесок до культурного діалогу між Сходом та Заходом, а також між національною ідентичністю та інтернаціональними викликами.

Ми знаємо, що світ змінюється, але мистецтво вічне. Тому ми віримо у його потенціал при формуванні особистості глядача. А також у його потенційну здатність сприяти модернізації суспільства. Наша традиція – це майбутнє.

З часу свого відкриття у вересні 2006 по вересень 2010 PinchukArtCentre був місцем проведення 16 виставок і численних проектів, що привернули увагу понад 1 000 000 відвідувачів. PinchukArtCentre працює з 12:00 до 21:00 кожного дня, крім понеділка. Вхід вільний. Експоновані роботи або належать до приватної постійної колекції, або виставляються тимчасово в рамках міжнародного обміну. Ми виставляємо роботи, створені

провідними міжнародними та українськими митцями, такими як Сергій Братков, Ілля Чічкан, Ентоні Гормлі, Андреас Гурскі, Демієн Хьорст, Джефф Кунс, Сара Морріс, Вік Муніс, Такаші Муракамі, Арсен Савадов, Сем Тейлор-Вуд, Олег Тістол, Василь Цаголов, Пьотр Укланські та інші.

У 2009 році в PinchukArtCentre було проведено п'ять основних виставок і один проект, які відвідали майже 450 000 глядачів. PinchukArtCentre пишається тим, що став головним місцем експозиції світового мистецтва і зібрань колекцій видатних митців нашого часу, які відображають і репрезентують складність світу, трансформуючи його в унікальні і нові форми.

В 2009 році Фонд Віктора Пінчука присудив першу премію PinchukArtCentre – національну премію з сучасного мистецтва для молодих українських митців, віком до 35 років. Переможця обирали з 20 номінантів, обраних Експертним комітетом з 1100 претендентів. Також у 2009 році Фонд заснував Future Generation Art Prize – першу світову приватну мистецьку премію. Премія присуджується молодому поколінню митців з усього світу, з огляду на мистецьку вартість і довготривалі перспективи розвитку виявленого таланту.

www.pinchukartcentre.org

РАС 2011
4 лютого до кінця березня
Кандіс Брейц
Демієн Ортега
Виставка з колекції I
РАС – UA I

Травень - вересень
Олафур Еліассон
Виставка з колекції II
РАС – UA II

Огляд

Сексуальність і Трансцендентність

Ця міжнародна групова виставка 19 провідних митців нашого часу, присвячена сексуальності і трансцендентності як головній темі сучасного мистецтва, відкрила новий розділ у програмі РАС. Понад 140 000 відвідувачів мали змогу познайомитись зі складністю і суперечливістю цієї провокативної теми. Головним здобутком митців і їх нових робіт

стала переконлива демонстрація зростаючої міжнародної ролі PincukArtCentre. «Сексуальність і Трансцендентність» утримувала потужну динаміку протягом п'яти місяців виставки (24 квітня – 19 вересня 2010) – це і чисельні групи відвідувачів з-за кордону, щотижневі суботні бесіди, неділі для родини і багато інших подій.

Виставка в жовтні 2011 в PinchukArtCentre

ВДРУГЕ ПРЕДСТАВЛЯЄМО PINCHUK ART CENTRE PRIZE

Для
українських
митців віком
до 35 років

Прийом заявок
з 18 січня
до 18 квітня 2011
Подання он-лайн заявок на
prize.pinchukartcentre.org
Міжнародне журі

www.pinchukartcentre.org

Future Generation Art Prize

Концепція: Екхард Шнайдер
Менеджер проекту: Бйорн Гельдхоф
Асистент проекту по роботі з партнерськими платформами, кореспонденцією та процедурою відбору: Цецилія Алемані

Виставки

Екхард Шнайдер, Бйорн Гельдхоф
Куратор: Бйорн Гельдхоф
Менеджер проекту: Галина Стахурська
Логістика: Ольга Юркевич
Технічний менеджер: Андрій Пономарьов
Менеджер експозиції: Євген Солонін

The PinchukArtCentre

Генеральний директор: Екхард Шнайдер
Арт-менеджер: Бйорн Гельдхоф

Виконавчий директор: Дмитро Логвин

Менеджер проекту: Галина Стахурська,
Ольга Панченко

Менеджер експозиції: Євген Солонін

Логістика: Ольга Юркевич

Асистент Генерального директора:
Наталія Мітрохіна

Асистент команди: Діана Локтенко

Фінансовий менеджер: Андрій Янковий

Бухгалтерія: Зоя Калінчик,

Вікторія Прокопенко,

Людмила Стеля

Рецепція: Олеся Гдаль,

Ірина Шестопал, Юлія Терехова

Технічний менеджер: Андрій Пономарьов

Головний інженер: Ігор Стефанович

Головний технік: Костянтин Щербаков

Техніки: Сергій Зайченко, Віталій Верещак

Департамент комунікацій

Директор з комунікацій: Денис Казван

Асистент департаменту комунікацій:
Наталія Аністратова

PR: Дмитро Остроушко, Надія Ватulyова

Голова WEB-комунікацій: Дмитро Коваль

WEB-менеджер: Павло Макаров

Продакшн-менеджер: Вікторія Жилиєва

Газета

Тексти: Екхард Шнайдер, Бйорн Гельдхоф

Дизайн: Ганс Вернер Хольцварт

Редактор видання: Лютц Ейтель

Переклад: Олександр Михед

Copyright 2010 на газету:

PinchukArtCentre, Київ

Copyright 2010 на роботи,

фотографії та тексти: належать автору

PinchukArtCentre

вул. Червоноармійська/Басейна 1/3-2,

блок А, Бесарабський квартал,

Київ, Україна, 01004

тел.: +38 (044) 590-08-58

e-mail: info@pinchukartcentre.org

www.futuregenerationartprize.org

www.pinchukartcentre.org

Години відвідання:

Вівторок — Неділя з 12:00 до 21:00

Понеділок — вихідний

Вхід вільний

Прес-офіс

тел.: +38 (044) 494-11-48

e-mail: press@pinchukartcentre.org

Партнер PinchukArtCentre

Міжнародний бренд Nemiroff

Технічний партнер

PinchukArtCentre

Samsung

